

[Kyed.]

imod det i Lovforslaget bestemmes, at Ministeren skal forhandle med Landbrugsraadet, før Prisansættelse finder Sted. Jeg gaar ud fra, at det i Praksis skal forstaas saaledes, at Ministeren ikke vil fastsætte en Pris, som ikke har Landbrugsraadets Tilslutning, og saafremt denne min Opfattelse er rigtig, mener jeg, det vil være det naturlige at affatte Bestemmelsen i Overensstemmelse dermed.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Villighed til at forhandle om de Lovforslag, der her foreligger, om en Korn- og en Svineordning.

Ulrich: Jeg tillader mig at anmode den højtærede Formand om at maatte fremføre et enkelt Citat fra Rigsdagstidenden under min Tale.

Under Behandlingen den 22. Januar af Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld fandt der en ganske interessant Diskussion Sted mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og den højtærede Landbrugsminister. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremdrog det ønskelige i at faa en permanent Kornlov, hvori man fastsatte nogle højere Priser. Dette afviste den højtærede Landbrugsminister i følgende Udtalelse, som jeg skal tillade mig at citere fra Folketings-tidenden Sp. 2344:

„Hvis vi inddrager nogle af de Arealer, som nu dyrkes med Korn, til Dyrkning af Sukkerroer og Kartofler og mere æggehviderige Planter, betyder det mere Produktion og Arbejde, men det sker ikke ved at gøre Kornet dyrere, tværtimod, det kan ske ved, at man gør de indkøbte Foderstoffer dyrere. Og dèr vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem, at de Eksportpriser, vi opnaar i Øjeblikket, kan taale denne Fordyrelse? Jeg er ikke sikker paa det. Det er muligt, vi bliver nødt til en saadan Omlægning efterhaanden, det skal jeg slet ikke afvise, jeg forudser en saadan Mulighed, men jeg tror ikke, Tiden er inde til det i Øjeblikket. Der er Mulighed for, det kan komme siden, hvis Afsætningen af vore Fedevarer begrænses og det bliver vanskeligere at skaffe Raastofferne udefra, men saadan som det ligger i Øjeblikket, tror jeg ikke, Produktionen kan taale det, og den anden Omlægning, som vil fremmes ved en særlig Forhøjelse af Kornet, er ubetinget ikke til Held for nogen betydelig Del af Befolkningen.“

Der maa dog være sket et eller andet,

siden den højtærede Minister knap en Maaned efter disse Udtalelser fremsætter et Kornlovsforslag, som gaar noget i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anviste. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed hermed. Jeg tør selvfølgelig ikke antyde, at det, at jeg paa mit Partis Vegne den 6. Februar fremsatte et Kornlovsforslag, har haft nogen som helst Indflydelse paa den højtærede Ministers Stilling. Men det kunde være ganske interessant at faa at vide, hvilke Kræfter der har været medvirkende til, at Ministeren endelig er vaagnet til Daad. Selv om Lovforslaget ikke er saa godt, som det kunde være, rummer det dog betydelige Forbedringer, naar man ser det i Forhold til den nu gældende Lov.

I det Lovforslag, den højtærede Minister her har forelagt, er der, som jeg har antydnet, adskillige Ændringer fra den nu gældende Lov, som jeg maa anse for Forbedringer. Men der er ogsaa nogle Ændringer, som trænger til en nærmere Uddybning og Forklaring fra Ministerens Side. Det første, jeg træffer paa, er Bestemmelsen i § 1, Stk. 2, om, at Købmændene skal søge om Tilsagn om Indførsel af de Varer, de vil have fra Udlandet, og efter at have faaet dette Tilsagn skal de søge om Valutaattest, med det samme der foreligger en Købekontrakt. Hvilken Indflydelse dette vil have paa hele Handelen, er et ganske overordentlig vigtigt Spørgsmaal, og det er derfor nødvendigt under Udvalgets Behandling i Samraad med Repræsentanter for Handelen at faa Sikkerhed for, at det er naturligt og rimeligt at indsætte saadanne Bestemmelser i Loven. Det staar mig ikke fuldstændigt klart i Øjeblikket, hvilken valutarisk gavnlig Indflydelse det kan have at indsætte en saadan Bestemmelse.

Dernæst træffer jeg i Stykke 3 en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren i Forbindelse med Handelsministeren og efter Forhandling med Landbrugsraadet kan træffe regulerende Foranstaltninger vedrørende Indførsel af Korn og Foderstoffer ud over de i § 3 nævnte Afgifter. Denne Bestemmelse synes jeg rummer en meget stor Fare, og naar man har i Erindring Indførselen af den Mængde Rug, der kom her til Landet i Efteraaret, maa man være meget betænkelig ved at give Ministeren en saadan Bemyndigelse. Man kan gøre alle Bestemmelser i § 3 om Afgifterne fuldstændig værdiløse ved at give Ministeren en saadan Bemyndigelse.

Om § 1 som Helhed vil jeg gerne sige, at den fortsætter den Indførsel af fremmed